

GŁOS POMORSKI

Nr. 186 — Rok 2.

(GAZETA POMORSKA)

Numer pojedynczy 25 mk.

Przenumerata miejscowa: W ekspedycji mies. 380 mk., kwart. 1140 mk. Przedpłata na pocztę miesięcznie 418 mk., kwartalnie 1254 mk. — W razie nieprzewidzianych wypadków jak strejki, przeszkody techniczne itd. przenumeratorzy nie mają prawa żądania niedostarczonych numerów lub zwrotu prenumeraty.

— — — Rękopisów nadesłanych nie zwraca się — — —

Dyrektor przyjmuje od godz. 10-tej do 11-tej przed południem. Redaktor Naczelny przyjmuje od godz. 11-tej do 12-tej w południe.

Rachunek bieżący: Bank Związku Sp. Zarobk. i Danziger Privat-Aktienbank Gdańsk i Grudziądz. P. K. K. P. Grudziądz. — Konto czekowe: **Gdańsk nr. 2980.**

Konto pocztowe: Kasa Oszczędności Oddział w Poznaniu nr. 201193. Miejsce płatności i wykonania: Grudziądz.

Ogłoszenia: Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-lamowej 25 mk., w dziale reklamowym na stronie 8-lamowej przed tekstem 170, wśród tekstu 200, za tekstem 150, dla zagranicy z wyjątkiem W. M. Gdańska i Niemiec 200% nadwyżki w markach polskich lub ich wartości walutowej. Dla W. M. Gdańska: wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-lam. 2 mk. niem., w dziale reklamowym na stronie 1 3-lam. przed tekstem 12 mk. niem., wśród tekstu 15 mk. niem., za tekstem 10 mk. niem., dla Niemiec 50% nadwyżki. Za tłumaczenie 20%. — **Administracja nie przejmie odpowiedzialności za termin umieszczenia ogłoszenia** Rachunki są płatne w 8 dniach; po upływie tego terminu dolicza się 5% ponad skonto bankowe.

Redakcja i Administracja:
Groblowa 27/29.

GRUDZIĄDZ, czwartek, dnia 10-go sierpnia 1922

Telefon Nr. 50 i 51.

„Gastronomja”

Plac 23-go Stycznia.

Otwarcie w czwartek

dnia 10-go sierpnia 1922 r.
o godzinie 6-tej wieczorem.

ZEBRANIE

Chrześcij. Nar. Stronnictwa Pracy

odbędzie się

w czwartek, dnia 11 b. m. o godz. 7 wiecz.
w sali Hotelu Warszawskiego.

Przemawiać będą postowie Gdyk i Wichliński.

Ze względu na to, że w chwili obecnej każdy członek winien być dokładnie poinformowany o sytuacji przybycie wszystkich członków Koła konieczne Rodacy i Rodaczki, sympatyzujący ze stronnictwem naszym mile widziani.

Zarząd.

bezszykowną. Władze administracyjne nie umiały wczas zapobiec ekscesom, które trudno stłumić obecnie. Z tego powodu Wielkopolska została narażona na głód, straty materialne i moralne i oddana na łup lewicowym stronnictwom wywrotowym. Zjednoczenie Zawodowe Polskie przegrało strajk w opinii, zwłaszcza teraz, kiedy producenci rolni przyjęli orzeczenie Komisji Rozjemczej, na które już poprzednio zgodzili się robotnicy rolni.

Z ostatniej chwili.

Pan Narutowicz wydaje o sobie w urzędowym piśmie opinię.

Warszawa. (Tel. włas.) Minister Spraw Zagranicznych p. Narutowicz podpisuje wszystko, co mu się do podpisu przedkłada i tak m. i. wystosował on pismo do siebie samego:

Mianowicie za czasów p. Skirmunta, ministra spraw zagranicznych w gabinecie p. Ponikowskiego, p. min. Narutowicz zwrócił się do Min. Spraw Zagr. jako minister robót publicznych z pewną propozycją.

Minister Skirmunt polecił odpowiedzieć, że nie zgadza się z opinią p. Narutowicza, który był min. robót publicznych.

Obecnie, ponieważ kancelaria M. Spr. Zagr. pracuje żółtym krokiem, pismo zostało przed paru dniami doręczone i przedłożone obecnemu Ministrowi Spraw Zagranicznych p. Narutowiczowi do zaopiniowania i podpisu.

Pan minister Narutowicz zrobił notatkę, że się zgadza z własną opinią.

Nota polska w sprawie Jaworzyny do Rządu czeskosłowackiego.

Warszawa. (Tel. włas.) Poseł polski w Pradze p. Piltz przyjechał do Warszawy. Przed wyjazdem swym z Pragi wystosował p. Piltz do rządu czeskosłowackiego notę w sprawie Jaworzyny, zwraca w niej uwagę na niewykonanie przez Rząd czeskosłowacki zobowiązań, zaciągniętych w polsko-czeskiej umowie, a związanych z uregulowaniem kwestii spornej Jaworzyny.

Utworzenie Komitetu wyborczego na Białorusi.

Warszawa. (Tel. włas.) Zawiązał się na Białej Rusi specjalny komitet wyborczy z siedzibą w Nowogrodzie, w skład którego weszły wybitne osobistości białoruskie oraz przedstawiciele włościństwa.

Święto pieśni polskiej w Gdańsku.

Dnia 6 b. m. odbył się w Gdańsku drugi zjazd Kół śpiewackich. Zjechały się nań nie tylko Koła z W. M. Gdańska, lecz także w wielkiej liczbie z Pomorza, a nawet z Poznania i Lwowa, skąd przybył chór techników. Niespodzianką dla zjazdu było przybycie Koła śpiewackiego z Podstolina, w powiecie sztumskim, pozostającym pod zaborem pruskim.

Na program składało się aż 30 punktów. Występowały chóry złączone, mieszane, pojedyncze koła i poszczególne oddziały tak męskie jak i żeńskie, a jedna popisywało się lepiej od drugiego. Najwięcej powodzenia miało koło techników ze Lwowa. I inne koła ujawniły wielki artystyczny w wykonaniu swych popisowych pieśni. Widać było naogół wielki postęp i to nawet u młodych kół. Z uznaniem podnieść należy, iż W. M. Gdańsk prezentowane było przez 9 Kół śpiewackich gdy tymczasem na zeszytocznym zjeździe było ich tylko 6. Rej wodzi Gdańsk, a za nim postępuje Sopot. Gdyby tak wszędzie starano się o rozwój kół śpiewackich, to mielibyśmy ich podwójną liczbę, a pieśń polska znalazłaby większy postęp do nas ludowych, przez co ogólne podniesienie kulturalne narodu wzrosłoby znacznie.

W zjeździe brali udział pp. kompozytor Maszyński Bartkiewicz, Joteyko, Opieński oraz i inni sławni muzycy polscy. Z tego też wniosować można, jak żywcem odnosi się cała Polska do Gdańska, popierając w nim kulturę polską.

Zjazd udał się znakomicie. Niemcy nie przeszkadzali. B. Kielbratowski.

Gdańsk, 9. VII. (Tel. wł.) Marka polska 11,45—11,55 dolary St. Zł. 770—780.

Z Konferencji londyńskiej.

Londyn. (Pat-Havas) Konferencja wczorajsza rozpoczęła się o godz. 11. Pierwsze posiedzenie trwało 2 godziny, poczem nastąpiła przerwa w obradach. W czasie przerwy delegaci omawiali propozycje wysunięte przez Poincarego. Gdy delegaci opuścili salę obrad, zostali tam angielscy delegaci finansowi oraz Chamberlain i Evans. Odbyli oni 20-minutową konferencję z Georgem. Lord Curzon nie był obecny na posiedzeniu. Angielscy delegaci odmówili udzielenia wyjaśnień o przebiegu posiedzenia.

Przemówienie Poincarego.

Londyn. (Pat-Havas.) W ciągu wczorajszego drugiego posiedzenia Poincare przedstawił sytuację, powstającą na skutek żądania Niemiec przyznania im moratorium. Poincare zaznaczył, że sprzyńczeni zredukowali swoje żądania reparacyjne do minimum. Ograniczyli oni o 12 miliardów dług niemiecki. Niemcy — mówił Poincare — które nie spłaciły dotychczas w sposób regularny sumy należnej z tytułu odszkodowań, domagają się dzisiaj moratorium na kilka lat. Francja, która sama ponosi ciężar odbudowy zniszczonych wojną departamentów, w każdej chwili może być wezwana do spłaty swego długu zagranicy, podczas gdy sama nie może uzyskać zwrotu długów, zaciągniętych przez Niemcy. Taki stan rzeczy może wywołać, o ile trwał będzie nadal, poważne trudności. Francja, domagając się wykonania przez Niemcy przyjętych zobowiązań, nie działa bynajmniej w duchu imperjalizmu lub milita-

ryzmu, nie dąży do rozczłonkowania Niemiec, pragnie jedynie uniknąć ruiny. Poincare wykazuje, że zdeprecjonowanie waluty niemieckiej jest winą samych Niemiec. Nie sposób — twierdził premier francuski — by Francja dłużej znosiła skutki sytuacji, której Niemcy nie chcą w żaden sposób zapobiec. Poincare zaznaczył, że Francja domagać się będzie w razie przyznania przez komisję odszkodowań Niemcom moratorium, aby zażądano od nich odpowiednich gwarancji (eksploatacji kopalń i lasów rządowych, udziałów w towarzystwach przemysłowych niemieckich itd.). Premier francuski oświadczył, że co do tej zapłaty będzie nieprzejednany.

Konferencja postanowiła przekazać dla rozpatrzenia komisji rzeczoznawców pod przewodnictwem sir Roberta Horna krótkie expose Poincarego, dotyczące gwarancji. W Komitecie tym Francja reprezentowana będzie przez Delasteyriego.

Lloyd George w mowie swej wskazał, że uchwalenie się Niemiec od wykonania przyjętych zobowiązań szkodzi interesom państw sprzymierzonych. Opieranie się na cyfrach, obrazujących redukcję niemieckich sił zbrojnych oraz zniszczenie broni niemieckiej, dowodzi, iż Rzesza jest mocarstwem poważnie wyczerpanem i bezsilnem. Prawdą jest — dodał Lloyd George, że Niemcy skarżą się bezustannie, nie trzeba jednak przyjmować tych skarg bez przekonania się uprzednio, o ile są one uzasadnione. W każdym razie trzeba znaleźć odpowiednie metody, zapewniające możliwość uzyskania od Niemiec zapłaty.

Strajk rolny w Poznańskim.

Krwawe starcie.

Poznań, 7 sierpnia. (Tel) Po bezskutecznym pośrednictwie p. Ministra Darowskiego i naczelnika Wydziału Ochrony Pracy w Rolnictwie przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej p. Rasinka, nie mogących skłonić delegatów Zjedn. Zaw. Polsk. Rob. Roln. do ustępstw od nadmiernych żądań, zaproponował p. Rusinek formę arbitralną do rozstrzygnięcia sporu. Arbitraż ten wszakże niema widoków powodzenia, ponieważ uważają, że Rząd centralny, a także miejscowe władze nie doceniają powagi sytuacji, która obecnie przedstawia się bardzo groźnie.

Strajk jest bardzo niepopularny w miastach i miasteczkach, a nawet wśród większości robotników rolnych, którzy porzucają pracę, byli przeważnie zmuszeni do tego przez władze Zjedn. Zaw. Polskiego i N. P. R-u. Gdzie tylko strajk się zachwiał, pojawiały się bandy, które gwałtem ludzi spędzają z pola. Solidarność miasta z wsią przejawia się w całym szeregu wypadków. Rzemieślnicy, robotnicy, skauci, akademicy i inteligencja spieszą z pomocą na wieś zamykając sklepy i warsztaty. Tak stało się w samym Poznaniu, Bozku, Pogorzeli, Gostyniu, Kościanach, Szamotułach, Lesznie i wielu innych miejscowościach. W Kościanie wobec bezczynności władz (starosta N. P. R.-owiec). Bractwo strzeleckie z bronią w ręku wyruszyło w pole do obrony chętnych do pracy.

Ten ruch miast, broniących się przed głodem i drożyzną, sprowadza objaw odwetu ze strony organizatorów strajku. Zorganizowani robotnicy rolni spędzają

z pola pracującą ludność miejską i wiejską. W niektórych miejscach przecięto druty telefoniczne. W Buku, Pańskowicach, Tarsku spędzono z pola robotników, policję i żandarmów. W Pleszewskim pomimo załogi wojskowej robotnicy spędzili z pola jeńców, sprowadzonych ze Szczytny. W Zimnowodzie, powiat Kozłowski, gdzie robotnicy rolni specjalnie znajdują się w dobrobycie, oblegano pałac p. Mycielskiej, aż przybyła odsiecz wojskowa. Są także ofiary w ludziach i wielu rannych. W Goszczewie, powiat Gostyński, właściciel Resztówki, p. Kuliński, stoczył prawdziwą walkę jest 2 zabitych i kilku rannych. Również były zaburzenia i starcia w Kolnie, powiat międzyszycki. W Buszowie, powiat szamotułski, banda około 300 ludzi napadła na wozy, rozpedziła ludzi i pobiła śmiertelnie p. Mieleckiego, rozbroiła żołnierzy i ukradłszy część koni uszła. Z całego województwa nadchodzą alarmujące wiadomości. Całą tą akcją kierują powiatowe związki zawodowe z centralą w Poznaniu na czele i przy współdziałaniu N. P. R.

Skutki i przyczyny.

Szkody są ogromne. Owies i pszenica wysypują się na pniu, żyto wyrasta. Obecny strajk wpłynie na opóźnienie prac około zbiorów okopowych, gorsza uprawę oziminy i opóźnienie siewów. Nie można młócić i wykonywać dostaw, wobec czego daje się zauważyć brak gotówki na wypłaty. Znosi się wkrótce na brak maki w Wielkopolsce. Głódla zbożowa w Poznaniu dziś już notuje brak podaży żyta z powodu strajku. Minist. Pracy wykonuje brak znajomości stosunków miejscowych, wskutek czego akcja łażo jest całkiem

Spoleczeństwo i przesilenie.

Od jednego z założycieli powstałej w czasie przesilenia rządowego Nar. Partji Pracy, którą na gruncie sejmowym zapoczątkowało paru posłów niegodzących się na taktykę N. P. R., otrzymujemy uwagi następujące, oświetlające, wytyczne nowego stronnictwa.

Zespół lewicy sejmowej, prowadzony na pasku kilku ambitynych doktrynerów socjalizmu, stał się powolnym narzędziem w rękach ludzi, którzy na żywym organizmie narodu dokunają swych doktrynerskich doświadczeń, idąc na rękę tym wszystkim, którym skryształowanie się życia polskiego stoi na przeszkodzie do ujarznienia Rosji, gdyż silna Polska to mur zaporowy dla ekspansji niemieckiej na wschód.

Ostatnie wypadki przesilenia dały tego dowód oczywisty i pozwoliły wejść w głąb planów niemieckich, które nie cofają się przed niczem, aby tylko zniszczyć gospodarczo Polskę, przeskadzają im do należytego opanowania Rosji. Niemcy rozumieją, że traktat w Rapollo będzie miał tylko wartość papieru, jeśli na przeszkodzie stanie silna i zorganizowana gospodarczo Polska. Nie widzą tego i nie rozumieją zacietrzewione w walce partje, a niektóre wprost tendencyjnie i świadomie popierają te zapędy destrukcyjne wrogich nam żywiołów, bądź też uspięne snem o potęgę słyszą tylko „brzęk szabel i dzwonek konnicy natarcia”. Tak, ale życie dzisiejsze, to nie walka orężna, lecz warkot maszyny i stuk młotów, ekspansja handlu, praca organizacyjna, szybka, celowa i świadoma.

Wojna 1914 r. jeszcze się nie skończyła zmienila tylko forme. Uchwały wprawdzie armaty, poszły spocząć do arsenałów, gdzie czekają ich odnowione, groźne paszcze, aby przemówić na zew. Ale wojna trwa, cicha, podstępna, przeobleczone w wielkie komunały ludzkości, zacięta i groźna, bo grożąca śmiercią głodową milionom istnień ludzkich. Nie wolno nam zapominać, że w walce tej mimo przeogromnych bogactw naturalnych zejść możemy do roli parjasów, jeżeli wyteżająca praca nie zajmie wśród państw należnego nam miejsca.

Niestety, wszystko, co dotychczas zrobiono nie upoważnia do zbyt optymistycznego i jest źle, jest coraz gorzej!

W gospodarce państwowej społeczeństwo jest okradane przez stałą dewaluację pieniądza, przez wzrost drożyzny. Składa ono codziennie hektomby na rzecz tych, którzy dorwawszy się podstępnie do władzy, lekceważą sobie interes obywateli i państwa. Społeczeństwo biernie patrzące na zatarg o władzę musi wybrać prawo czy samowolę, rozbić czy ład i porządek.

Wybór więc drogi nie może pozostawiać żadnej wątpliwości i społeczeństwo całe, jako takie bez względu na swe zabarwienie polityczne musi opowiedzieć się za prawem i za bezwzględnym jego poszanowaniem, chociażby to prawo dotyczyło miało najbardziej miłych mu jednostek. Zagranica bowiem nie może w Państwie Polskiem widzieć nic innego, jak tylko jednostkę ekonomiczną, zdolną do większych lub mniejszych wysiłków, rządzoną konsekwentnie, której wystąpienia na arenie międzynarodowej dałyby się mniej lub więcej dokładnie przewidzieć, kierowaną pewnymi stałymi zasadami, opartymi o pewne stałe dążności, słowem politykę świadomą swych celów i środków.

O wszystkich dotychczasowych wystąpieniach naszego rządu, niestety, tego powiedzieć nie można. Już pierwsze wystąpienia na zewnątrz, pierwsze próby wewnętrznej organizacji nacechowane były tą przypadkowością, niejasnością celów i zamiarów i marnotrawieniem wprost groźna na organizację, rzeczy może ideowych, lecz praktycznie niewykonalnych, a co więcej, często szkodliwych. Rzecz jasna, że społeczeństwo zmuszone podlegać wszystkim sprzecznym z sobą ustawom i zarządzeniom, gdy niejedna z nich coś zezwalała a druga zabraniała, gdy częstokroć wydawane rozporządzenia spadały na nieprzygotowanych nagle, niszczone stworzone już na zasadzie poprzednich ustaw organizacje ekonomiczne wbrew wszelkim prawom międzynarodowym, nie może mieć zaufania ani do rządu, ani do innych czynników ten rząd tworzących. Jeśli zaś społeczeństwo własne żyje pod znakiem niepewności jutra, cóż dopiero powiedzieć o zagranicy, która do kalkulacji swych musi posiadać pewne i zdecydowane dane, wyrażające wartość gospodarstwa społeczeństwa. Nie wolno nam zapominać, że jesteśmy narodem dla nas samych tylko, a dla zagranicy zaś jedynie konsumentem lub producentem.

Jeśli się budzi odruch obrony, to dzieje się to pod hasłem pracy realnej, pracy świadomej swych celów, pod hasłem zerwania z tradycją krętych dróg i przedwojennych podziemnych knozań. Życie Polski, jej byt i jej przyszłość tworzyć się będzie nie ogniem i mieczem, ale młotem i kilofem, potężną pracą myśli polskiej inteligencji i mocnym wysiłkiem mięśni polskiego robotnika.

Czy robotnik, pracownik umysłowy, profesor lub artysta może oprzeć swój budżet domowy na zarobkach, które liczebnie wprawdzie wzrastają, ale wartościowo maleją? Żądać musimy dla tych mas pracujących nie złudnych cyfr, ale realnej wartości ich pracy, tej podstawy bytu. Stajemy do walki o prawo życia człowieka-obywatela, o miejsce dla niego w państwie i społeczeństwie. Żadamy prawa i sprawiedliwości, a nie ustaw papierowych, które często są bezprawiem i zbrodnią.

Należy podkreślić, że Polska jako Państwo znalazła się w szczególnym położeniu politycznym. Z jednej strony jako zaporę dla ekspansji niemieckiej na wschód i przeszkodą dla komunizmu w Rosji do czerpania nowych sił ze źródeł niemieckich, narażona jest na ataki i groźne konflikty, z drugiej zaś strony jako twór powojenny nieobciążona prawie długami i nie przechodząca prawie kryzysu państw zachodnich, znajduje się wyjątkowo korzystnym położeniu, pozwalającym jej zająć odpowiednie stanowisko w rządzie państw ekonomicznie silnych.

To wyjątkowe położenie Polski pozwala jej na niezwykle szybki rozwój na polu przemysłu i handlu i zajęcie rynków zagranicznych, do których państwa zachodnie skutkiem zrujnowanych wojną finansów dostępu nie mają.

Jest rzeczą rzeczywistą, iż zajęcie tego stanowiska jest dzisiaj znacznie łatwiejsze, aniżeli w chwili, gdy kryzys europejski minie i społeczeństwa państw zachodnich wróca

Pomniejsze różnice.

Organ p. Stapińskiego „Przyjaciel Ludu” zamieszcza w nr. 32 nader charakterystyczny artykuł w sprawie zbliżających się wyborów.

Oto jakie znajdujemy w nim nawoływanie:

„Kto prawdziwie pragnie zwycięstwa Ludu, a nie tylko stronnicej walki, ten musi tak wszystko układać i czynić, aby o ile możliwości wszystek lud zjednoczyć w jedną armję wyborczą. Muszą ustać klótnie o pomniejsze różnice pośród rzeszy ludowej, muszą zniknąć wszelkie osobiste ambicje i zachcianki”.

Jakież to są te „pomniejsze różnice pośród rzeszy ludowej”, które sprawiły, że grupa p. Stapińskiego i grupa p. Witosa stanowią dotąd dwa odrębne, a do niedawna namietnie się zwalczające stronnictwa? Jakież są te „pomniejsze różnice”, które dziś według „Przyjaciela Ludu” winny być wobec zbliżających się wyborów zapomniane?

Na to pytanie najlepszą odpowiedź dadzą świadectwa przywódców obu grup, którzy „różnice” te charakteryzowali niedawno publicznie na plenarnych posiedzeniach Sejmu.

P. Stapiński na posiedzeniu dnia 24 lutego rb. wygłosił długą, dwugodziną mowę w sprawie t. zw. „kontraktów drzewnych”, w której wszystkich niemal

wybitniejszych przywódców grupy p. Witosa oskarżał o nieuczciwość, o cyaiczne wykorzystywanie swych stanowisk celem robienia majątków ze szkoda Państwa. A podczas dyskusji nad sprawą Dojlić na posiedzeniu dnia 4 kwietnia rb. jeden z przywódców grupy p. Stapińskiego, poseł Putek, znalazł dla określenia moralnego poziomu grupy p. Witosa jeden tylko wyraz: „kaprań!”

P. Witos ze swej strony na posiedzeniu dnia 7 kwietnia rb. oskarżał p. Stapińskiego między innymi o ukrywanie w swym majątku uchylających się od poboru dezerterów-żydów i przypominał mu, że jeszcze w r. 1910 byłby musiał dostać się do kryminalu, gdyby nie protekcja wpływowych w kręgach wiedeńskich konserwatystów krakowskich z p. Bilickim na czele.

Takie właśnie są te „pomniejsze różnice” pomiędzy dwiema grupami ludowymi być może istotnie „pomniejsze”, skoro zasadnicze poglądy na moralność w życiu publicznym są u obu stron identyczne. To też nie trudno będzie zapomnieć o tych różnicach skoro — jak pisze dalej „Przyjaciel Ludu” — obie grupy mają jedno wspólne hasło, które je łączy: „Niech żyje Naczelnik Państwa!”

Jak za Prusaka.

P. K. U. Starogard szykanuje teologów. — Dziwny do wódca P. K. U., bo nie zna ustaw i rozporządzeń, względnie wprowadza bezprawie.

Służbę wojskową teologów przed uchwaleniem przez Sejm jednolitej ustawy o powszechnej służbie wojskowej reguluje „Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej niektórych ustaw wojskowych na obszar b. dzielnicy pruskiej”, a w szczególności „tymczasowej ustawy z dnia 27 października 1918 r. o powszechnym obowiązku służby wojskowej”. Rozporządzenie to (Dzien. Praw. K. P. z 1918 r.), podpisane przez premiera A. Ponikowskiego, Ministra Spraw Wojskowych gen. Sosnkowskiego i Ministra b. dzielnicy pruskiej dr. Józefa Wybickiego, zostało n. p. w Grudziądzu opublikowane przez p. Starostę (Starostwo L. cz. 640/92, O. I.) w nr. 12 z dnia 20. II. 1922 r. „Orędownika Starostwa i Powiatu Grudziądzkiego.”

Art. 64, mówiący o „odroczeniu służby” opiewa:

„Z przyczyn zawodowych odroczenie z roku na rok przysługuje:

- 1) uczniom średnich zakładów naukowych przez państwo uznanych do lat 22.
- 2) słuchaczom uniwersytetów i wyższych zakładów naukowych,
- 3) poświęcającym się studjom teologii wyznania katolickiego oraz innych wyznań chrześcijańskich do lat 27.”

Art. 68 i 69 określa, komu przysługują zwolnienie od obowiązku służby:

„Kaplani i zakonnicy wyznań chrześcijańskich... będa wolni od służby wojskowej” —

P. Bolesław Elwertowski, uzyskawszy w gimnazjum w Starogardzie dnia 9 czerwca rb. maturę, został dnia 13 tegoż miesiąca przyjęty jako słuchacz teologii w biskupim seminarjum duchownym. Mimo, że przedłożył P. K. U. w Starogardzie poświadczenie zarządu Seminarjum Duchownego w Pelplinie, że jest studentem teologii, oraz świadectwo lekarskie specjalisty dr. Zambrzyckiego z Grudziądza, że z powodu wyczerpania sił fizycznych powinien dla poratowania zdrowia korzystać z wywczasu i feryj, P. K. U. Starogard (dowódca ppłk. Silicki oraz oficer ewidencyjny Żarnowski), ignorując poświadczenia, wydali rozkaz stawienia się do służby wojskowej.

P. Norbert Demski, uzyskawszy w Chojnicach dnia 20 czerwca maturę gimnazjalną, po uzyskaniu świadectwa moralności od nowego proboszcza miejscowego ks. Makowskiego, został dnia 29 lipca rb. przyjęty przez seminarjum duchowne w Pelplinie jako student teologii (kleryk), które wreczyło mu następujące poświadczenie: „Pelplin dnia 29 lipca 1922 r. Biskupie Seminarjum Duchowne. Zaświadczenie. Zarząd Seminarjum Duchownego w Pelplinie zaświadcza, że Demski Norbert, urodzony dnia 2 czerwca roku 1900 w Skórczu pow. Staro-

gard, wstąpił do Seminarjum Duchownego w Pelplinie dnia 29 lipca 1922 r. i obecnie jest słuchaczem kursu pierwszego.

Zaświadczenie niniejsze Zakład wydaje Demskiemu Norbertowi celem przedłożenia władzom wojskowym. Pelplin, dnia 29 lipca 1922 r.

Nr. 18. Stempel. Rektor Seminarjum Duchownego. Ks. kan. Dominik.”

Mimo wszystko otrzymał N. D. dnia 28 lipca r. b. kartę powołania, 31. VII. został przydzielony do 65 p. p. dnia 2 sierpnia do kompanji podoficerskiej 65 pp. w Grudziądzu i jest teraz żołnierzem w Grudziądzu.

Zapytujemy więc, czy ppłk. Silicki i oficerowie ewidencyjniemu Żarnowskiemu nie są znane ustawy i rozporządzenia na wstępie cytowane?

Mniemamy bowiem, że jeżeli komu to tym panom z tytułu ich urzędu prawa te powinny być znane. Jeżeli dowódca P. K. U. i oficer ewidencyjny nie znają rozporządzeń podstawowych dla ich urzędowania, winny p. gen. Ż. Zielińskiego, dowódcę D. O. K. Pomorze, i gen. H. Sosnkowskiego, Ministra Spraw Wojskowych, że ignorantom powierzyli lekkomyślnie tak ważne urzędy!

Jeżeli w innym razie panowie ppłk. Silicki i of. ew. Żarnowski znali rozporządzenia i ustawy, to ich wina temu większa, polegająca na tem, że nie umieli czy nie chcieli uszanować praw, do których wypełnienia zostali oni powołani! Co znaczy bowiem, że oficer odrzuca legalnie wydane poświadczenie władzy duchownej, nie racząc wcale się zaznajomić z treścią pisma? Czy pan ten w swej dunie przypuszcza, że istnieje na całym świecie tylko jedna władza — wojskowa? że istnieje tylko jeden w Polsce urząd — P. K. U. Starogard, niepodlegający żadnym wyższym instancjom? Lub czy pan ten, powołany do przestrzegania ustaw, myśli lekkomyślnie i bezkarnie deptać ustawy? lub czy wreszcie chciał dać wyraz swej złości i nienawiści, wszystkiemu, co jest związane z Kościołem, szykanując bezprawnie, bezlitościwie i szyderczo biednych kleryków i teologów!

Jednym słowem: jak za Prusaka! Stosunek P. K. U. w Starogardzie do Seminarjum Duchownego w Pelplinie jest ten sam, jak dawniejszego pruskiego i protestanckiego „Bezirkskommando Pr. Starogard” do katolickiego wydziału teologii w Pelplinie! Te same szykany, te same utrudnienia i ataki!

Spodziewamy się od władz wojskowych, a szczególnie od sprawiedliwego zawsze dowódcy D. O. K. Pomorze, gen. Zielińskiego, że nauczy panów Silickich i Żarnowskich rozumu i uszanowania praw.

Żadamy dla ofiar bezczynnych szykan i dla władzy duchownej zadośćuczynienia!

Poseł Albin Nowicki.

Skarb na dnie morza.

X Przed 140 laty wielki żaglowiec angielski „Grosvenor”, wracający z Indji wschodnich do Anglii, uległ rozbiciu o skały podwodne tuż u wybrzeża Afryki południowo-wschodniej, pomiędzy niewielkimi portami: St. John a Shepton w Północnej (najbardziej na wschód wysunięta prowincja kolonii Przyładka Dobrej Nadziei).

Okręt ten wioził wielkie skarby w złocie, srebrze i drogocennych kamieniach, a choć położenie jego na dnie morza jest znane, to jednak wszelkie dotychczasowe próby nurków dotarcia do wnętrza okrętu okazały się bezowocne wskutek burzliwego morza i zasypania kałużą przez piasek na wysokość kilku stóp.

Obecnie jednak, dzięki postępowi inżynierji, postanowiono dokonać nowej próby, która niewątpliwie da wyniki pożądane i pozwoli wydobyć z dna morskiego skarb

wartości kilku milionów funtów szterlingów. Utworzyło się mianowicie, towarzystwo dla dotarcia do zatopionego okrętu za pomocą tunelu, „Grosvenor” bowiem leży na dnie morza, pomiędzy dwoma skałami, w odległości zaledwie kilkuset metrów od brzegu.

Roboty nad budową tunelu podmorskiego już rozpoczęto. Gdy tunel dotrze do skał, na których spoczywa okręt, wówczas część tunelu zamknięta będzie zasłoną żelazną, a skała, zamykająca dostęp do okrętu, wysadzona w powietrze dynamitem. W ten sposób nurkowie będą mogli dotrzeć od spodu do wnętrza „Grosvenora” bez względu na stan morza.

Podczas prac przygotowawczych do budowy tunelu i dla dokładnego określenia położenia okrętu, wydobyto już z dna morskiego wiele pieniędzy złotych srebrnych i miedzianych, tudzież dwa działka okrętowe.

do normalnej pracy twórczej. Zajęcie tego stanowiska jest jednak możliwe tylko przy świadomej i zdecydowanej woli społeczeństwa, które wszystkie swoje wysiłki skieruje w tę właśnie stronę, a energii twórczej nie rozproszy na jałowe spory i nieproduktywne twory komunistyczno-socjalistycznej fantazji.

Nowopowstała Narodowa Partja Pracy staje właśnie na gruncie realnej pracy twórczej całego społeczeństwa i w dążeniu swem do osiągnięcia tego celu walczyć będzie wszel-

kiemi środkami, stojącymi jej do dyspozycji, aby zapewnić swobodny rozwój wszystkich warstw społecznych tak pod względem kulturalnym, jak ekonomicznym, przyjmując za zasadę, że majątek obywateli jest majątkiem państwa, a siła i potęga państwa zależy od zamożności obywateli. Mając te dwie wytyczne przed sobą, dążyć będzie N. P. P. do złączenia wszystkich warstw społecznych w pracy nad wielkością i potęgą państwa.

Z. Korwin.

Gdzie prawo?

To pytanie zadaje sobie dzisiaj każdy demokratą w Polsce. Jeżeli się ustanawia prawa, to bez kwestji dla tego, aby wszyscy obywatele jemu podlegali, je respektowali i co do litery je wykonywali. Każdy praworządnie myślący Polak ma głęboki wstręt do absolutyzmu i tak prawa jak i obowiązki nadane mu przez Sejm ustawodawczy, powinny każdemu Polakowi-patriocie być święte. Tymczasem niestety z bólem serca stwierdzić musimy, że nawet pierwszy urzędnik państwa lekceważy sobie te obowiązki.

Czy przy takim stanie rzeczy możemy się od poszczególnych urzędów spodziewać lojalnego wykonywania różnych przepisów względem podwładnych?

Dowodem choćby wymiar urlopów dla urzędników i pracowników kolejowych w D. K. P. Gdańsk.

Ustawa z dnia 17 b. m. (Dz. Ust. 21/22) art. 36 mówi: Urzędnik i praktykant, który służył przynajmniej rok w służbie państwowej, ma prawo do corocznego urlopu dla wypoczynku, o ile nie zachodzą ważne przeszkody służbowe.

Praktykanci i urzędnicy mają prawo do urlopu wypoczynkowego, a to do 10 lat służby przez 4, ponad 10 do 20 lat służby przez 5, ponad 20 lat służby przez 6 tygodni.

Wszystkie urzędy, nie wyłączając także D. K. P. Poznań (p. Dz. Rozp. 24/22 poz. 307), zastosowały się ściśle do tej uchwały sejmowej.

D. K. P. Gdańsk interpretuje sobie tę tak wyrażoną uchwałę zupełnie inaczej, o czym świadczy Dz. Rozp. 23/22 poz. 346. Z góry wiemy, że p. prezes Cz., obciążając urlopy tego roczne, miał na względzie przede wszystkim trudne finansowe położenie państwa.

Ale z drugiej strony nie podobna przypuszczać, aby p. prezes nie wiedział, że przez takie zarządzenie w jednej tylko Dyrekcji wprowadza się rozgorzczenie wśród personelu, przez co ginie chęć do intensywniej pracy i skarb państwa niewątpliwie więcej traci, jak gdyby udzielono takich urlopów, jak w innych dyrekcjach. Mamy chyba te same warunki, jak w Dyrekcji poznańskiej, i dlatego żądamy, aby nas analogicznie traktowano.

W ostatnich dniach M. K. Z. uczyniło staraniem Związków zadość, stosując ustawę o urlopach wypoczynkowych z dnia 16 maja b. r. także do pracowników kolejowych. Wskutek tego spodziewamy się, że i D. K. P. Gdańsk pójdzie w ślad za M. K. Z. i bezwzględnie zastosuje te urlopy do pracowników nieetatowych, jakie przewiduje wspomniana ustawa, a mianowicie: po roku 8 dni, zaś po 3 latach 15 dni, itd. Czekamy!!!

Wski.

Sprawa konwencji z Niemcami.

Sprawa pertraktacji i ewentualnego zawarcia konwencji polityczno-gospodarczej z Niemcami budzi w społeczeństwie kresów zachodnich bardzo zrozumiałe jak najwyższe zainteresowanie. Konwencja bowiem zdecydować może o najważniejszych sprawach naszych pod względem politycznym, narodowym i gospodarczym. W przeświadczeniu o konieczności współpracy społeczeństwa kresów zachodnich z delegacją rządową do rokowań polsko-niemieckich z inicjatywy Z. O. K. Z. została stworzona komisja organizacji społecznych dla spraw konwencji z Niemcami, w skład której weszli przedstawiciele najwybitniejszych organizacji gospodarczych: prezesi Wielkopolskiej i Pomorskiej Izby Rolniczej, prezes Izby handlowo-przemysłowej, prezes Związku Banków prezes Zjednoczenia Producentów Rolnych, przedstawiciel Zjednoczenia Zawodowego Polskiego, prezes Zarządu Z. O. K. Z. i szereg kooptowanych przez komisję kompetentnych jednostek.

Komisja zorganizowała delegację celem przedstawienia rządowi konieczności powołania w skład delegacji rządowej prócz rzeczoznawców przedstawicieli kresów zachodnich, którzyby współpracując mieli zarazem pewien wpływ w przemyśle na decyzje delegacji oraz w tymże stopniu ponosili odpowiedzialność za konsekwencje takowych.

Przeprowadzone dotąd pertraktacje z pełnomocnikiem rządu do rokowań polsko-niemieckich p. ministrem K. Olszowskim, pozwalają żywić nadzieję, że dezzyderyaty społeczeństwa kresów zachodnich zostaną uwzględnione.

Konferencje odbyte z p. Ministrem w Warszawie w dn. 17. 7. oraz w dniu 4. 8. b. r. w Poznaniu dały obraz całokształtu problemów objętych programem rokowań, wyjaśniły zasadnicze stanowisko społeczeństwa kresów zachodnich oraz naszkicowały warunki współpracy społeczeństwa z delegacją rządową. Podkreślić należy zrozumienie sytuacji kresów zachodnich i jak najwyższe stanowisko zajęte przez pełnomocnika rządu p. ministra Olszowskiego.

Jakkolwiek zgodnie z koniecznością i zasadami przyjętymi we wszystkich państwach nie może rząd ogłaszać publicznie swego planu akcji, to jednak fakt, kontaktu najwyższych czynników społecznych z delegacją rządową wniósł w społeczeństwo spokój, że jego żywotne potrzeby będą należycie oświetlone i broniłone, a stąd delegacja do rokowań polsko-niemieckich winna być otoczona przez społeczeństwo atmosferą zaufania i życzliwości, niezbędnej przy podniesieniu tak ciężkiego i odpowiedzialnego zadania.

Nie omisszamy udzielić społeczeństwu niezbędnych informacji w dalszym ciągu naszej akcji.

Komisja Organizacji Społecznych dla spraw konwencji z Niemcami.

(—) Ludwik Myczyński, prezes.

Wiadomości bieżące.

Kalendarz: Czwartek: Wawrzyńca. Wschód słońca 4.34, zachód 7.35. Wschód księżycyca 8.31, zach. 7.26

♁

—** PODZIEKOWANIE. Czcigodnemu ks. proboszczowi Dembkowi, wiceprezydentowi miasta p. Krobskiemu, i p. Korzeniowskiemu, wyszł. pp. del. oraz tow. zamieszko- wym i miejscowym, przedewszystkiem zaś grudziądzkiej „Lutni“, niemniej poszczególnym osobom i publiczności za okazaną nam życzliwość przez łaskawy udział w naszym niedzielnej święcie i przyczynienie się do uświetnienia uroczystości, wyrażamy nasze najszersze podziękowanie.

Zarząd Towarzystwa śpiewu „Moniuszko“.

—** ZNOWU PADA DESZCZ choć dosyć tego było w ostatnim czasie. Żniwa jeszcze nie sprząnięte, a jesień nadchodzi szybkim krokiem. Zdaje się, że nie użyjemy już pogodnych dni w lecie. Jesień zapowiada się piękna — bo rychła. — Ta polska piękna jesień, — i ona nam jeszcze przyniesie niespodzianek wiele, gdy swe różnobarwne roztoczy skrzydła nad piękną, wspaniałą naszą krajiną. Tymczasem zimno wszędzie — pusto wszędzie, bo znowu pada deszcz.

W dni takie, nie mając narazie teatru, który na krótki czas ferf zamknął swe podwoje, warto pospieszyć do kina-teatru „Apollo“ względnie „Orla“, gdzie wyświetlają obecnie wspaniałe filmy (już w III wzgl. IV serii) „Władcy dżungli“, roztaczający przed oczyma widzów obraz bogaty przyrody podzwrotnikowej, obyczaj, plemion murzyńskich i arabskich oraz ciężkie położenie wojsk angielskich w kolonjach zbuntowanych w czasie wojny światowej przez Niemców. — Kto nie widział początku, ten zorientować w całości może się łatwo, przy pomocy obszernego streszczenia podawanego przed rozpoczęciem każdej serii.

—** KOMENDA Uzupełnień Koni Grudziądz sprzedaje drogą publicznej licytacji 11 koni wojskowych i żrebięta od kłaczy wojskowych. Sprzedaż odbędzie się dnia 30. 8. b. r. o godzinie 9-tej rano w Grudziądzu na placu ćwiczeń w koszarach gen. Hallera (16 p. a. p.) ulica Lipowa 14/22:

—** ZLOT SOKOŁÓW. Ze zgłoszeń, nadchodzących do Przewodn. Dzielnicy Wielkopolskiej, wynika, że Zlot, który rozpocznie się w niedzielę najbliższą uroczystą mszą polową na niemal już zupełnie wykończonym własnym boisku soko- lem, przejdzie faktycznie oczekiwania. Wszyscy starzy mieszkańcy Poznania pamiętają ostatni Zlot w Urbanowie, w r. 1913. Do ćwiczeń wolnych stało 1250 sokołów, a do ćwiczeń maczugami 250 druhen. Wydawało się to nam wówczas masą olbrzymią. W niedzielę i wtorek stanę do ćwiczeń na Błoniach Wildeckich blisko 4000 sokołów i 2000 sokołic, — więcej zatem niż na pamiętnym Zlocie grunwaldzkim w Krakowie.

Poniedziałek poświęcony będzie specjalnie zawodom, głównie w lekkiej atletyce, a niemniej na przyrządach. Zawody te, których ostateczne boje rozegrają się po południu o godzinie 4, budzą słusze zainteresowanie w kołach sportowych. Dla zwolenników piłki nożnej atrakcją będzie match pomiędzy Sokółem toruńskim a drużyną reprezentacyjną sokołstwa westfalsko-nadreńskiego. Ćwiczenia wolne „najmłodszych“, sokołat rodzaju męskiego i żeńskiego, dopełnią program poniedziałkowy.

Niewątpliwie, że na sokołe święto w Poznaniu pospieszają dziesiątki tysięcy widzów. Rozsprzedaż biletów rozpocznie się na wszystkie trzy dni zlotowe już jutro. Celem uniknięcia natłoku przy kasach biletowych w niedzielę, zaleca się jak najwcześniejsze zakupienie biletów wstępu.

Drużynom sokołim, przybywającym na Zlot, przypominamy obowiązek przygotowania imiennego spisu wszystkich uczestników, który kierownik drużyny wręczy w biurze informacyjnej (pawilon oficerek na głównym dworcu). Uczestnicy w spisie podzieleni być winni na ćwiczących i niećwiczących. Za karty legitymacyjne, uprawniające do bezpłatnej kwatery, do korzystania z taniego wyżywienia (obiad 200 marek) z kuchni sokołej, do wolnego wstępu na boisko, do zniżek w teatrach itd., zapłać ćwiczący 200 mk., niećwiczący 500 mk. Pieniądze winni kierownicy zebrać przed przyjazdem do Poznania i wręczyć w biurze informacyjnej przy odbieraniu kart legitymacyjnych, które złożone będą z broszurka, zawierająca „Rozkazy i wskazówki“. Karty legitymacyjne dla młodzieży wyda się bezpłatnie.

Przewodnictwo Dzielnicy.

—** BRAK CUKRU. Wobec wzmianek w prasie codziennej przypisującej brak cukru kupiectwu, które rzekomo w celach spekulacyjnych cukier przechowywa, wyjaśniamy, że cała wina jest po stronie Związku Cukrowni, który nie może podobać, dzisiejszemu, zwiększonemu z powodu sezonu przygotowania konfitur itp., zapotrzebowaniu.

Związek Towarzystw Kupieckich na Pomorzu.

—** GASTRONOMJA, Spółka Zjednoczonych Pracowników Gastronomicznych, otwiera we czwartek o godzinie 6 wieczorem przy Placu 23 Stycznia narożnik Toruńskiej pierw szorzednia restaurację i jadalnię. — Co do szczegółów oświadczenia do ogłoszenia w numerze dzisiejszym.

—** POŻAR PODWÓRZOWY. Wczoraj w godzinach przedpołudniowych straż ogniowa została zaalarmowana do ulicy Brackiej nr. 20. Zapaliła się tam sioła na podwórzu i byłaby zajęta ogniem także mały budynek stojący na podwórzu gdyby nie spieszny przyjazd straży. Ogień został rychło stłumiony.

—** MORDERCA PROSZACY O KARĘ ŚMIERCI. Skazany wyrokiem sądu doraźnego na rozstrzelanie morderca Petronji Kołturowskiej, 17-letni Stefan Szewczyk, o czym pisaliśmy wczoraj, ułaskawiony został przez p. Naczelnika

Państwa, który karę śmierci zamienił na długoletnie więzienie.

Ruch towarzystw.

—** ZEBRANIE Zarządu Towarzystwa Powstańców i Wojaków w Grudziądzu odbędzie się dnia 10 sierpnia b. r. o godzinie 8-mej wieczorem w hotelu „Grudziądzki Dwór“ na które wszystkich członków zarządu zaprasza Prezes.

—** CHELMNO. (Uroczystość straży pożarnych). Dnia 6 bm. odbył się w Chelmie zjazd dzielnicowy strażaków całego Pomorza. Wszystkie istniejące straże pożarne zastępowane były przez mniejsze lub większe deputacje. Miasto Chelmo przystroiło się w zieleń i sztandary, okazując tem swą sympatię dla miłych gości, którzy z zaparciem się siebie, bronią dobytku bliźniego. Uroczystość rozpoczęła w sobotę wieczorem capstrzykiem i korowodem z pochodniami po głównych ulicach miasta, a następnie przymowaniem gości na dworcu. (Capstrzyk wykonała orkiestra strażacka z Grudziądza). Ostatnim wieczornym pociągiem przyjechała liczna drużyna strażacka i naczelny komendant związkowy pan Tomczyski, burmistrz miasta Łasina. Dzień świąteczny rozpoczęła msza; o godzinie 8 odbyła się msza św. na intencje zjazdu u fary, poświęcenie sztandaru z kazaniem ks. proboszcza dr. Rogali. Sztandar przepyszny, wykończony w zakładzie haftów, klasztoru Siostr miłosierdzia. Materiał sztandaru, dar kupiectwa chelmińskiego. Kwieczone drzewca, symboliczny herb strażacki, ułaj z brązu mistrz lejarski i ślusarski p. Weiss, członek T-wa straży chelmińskiej. Od godziny 10 do 12 pogadanka koleżeńska w hotelu Dwór Chelmiński, pod przewodnictwem komendanta związkowego; ni- czem nie zamacona, wesoła, a jednak tu, gdzie wolno było, trochę choćby przeszedł, panował rygor, zaprowadzony u strażaków, równający się dyscyplinie wojskowej. Toasty prozą i rymem na cześć gości i gospodarzy, mianowicie p. Jarczewskiego, burmistrza Chelma, wraz z małżonką u- przyjemniały pobyt pomiędzy drużyną.

O godzinie 12 i pół jękął dzwon pożarny na trwogę, za- wtórowały mu niezwłocznie surmy pożarowe, zwolując dru- żynę chelmińską na miejsce zbiórki, i wnet przycwałowały zaprzęgi a za 6 minut ruszył oddział kompletny na miejsce pożaru, oczywiście fmgowanego, gdzie zastano obiekt w pło- mieniach — obiadowego słońca. Ćwiczenie to wypadło bar- dzo poprawnie, które zademonstrowało przyswojenie sobie najnowszych doświadczeń, rozbroiło krytyczne fity pp. se- dziów, których twarze zajaśniały wielkim zadowoleniem. Sędziami byli sami rerytasi strażacy, np. p. Kaszewski, se- dziwy Głautitz z Grudziądza, stary lew strażacki, p. Tom- czyński z Łasina, główny dowódca strażaków całego Pomor- za, i wielu innych, których nazwy zapomniałem. Wspólny obiad w Strzelnicy przy dworcu zjednoczył znów dzielną dru- żynę w liczbie około 160 członków. Znowu przy stole wyróż- niła się przemowa naszego kochanego ks. prob. Rogali, któ- rego nazwisko nie schodziło z ust uczestników do końca ca- lego programu, i obiecano powtarzać te złote słowa w swych gniazdach rodzinnych, rozsianych po całym Pomorzu. O go- dzinie 16 nastąpił pochod z sztandarami do uroczej Parowy pod miastem, gdzie odbył się koncert i inne różne niespod- zianki. Najważniejszą była loteria, na którą obywatelstwo miasta i powiatu złożyło dary w postaci szynek, kiszek i in- nych specjałów, a atrakcją darów był wprzek o wadze 280 funtów, który przypadł ogniomistrzowi p. Cichomowskiemu w udziale. Odbył się także uroczysty akt wbijania gwo- ździ pamiątkowych przez delegatów i jednostki, w liczbie 12. Z tego 10 srebrnych a 2 srebrne i grubo złożone. Na zakoń- czenie zjazdu odbył się bal w Strzelnicy i Hotelu Central- nym. Mimo całodziennego trudu i poprzednio odbytej po- dróży, obracano się dziarsko podług rytmu orkiestr, a gdy prym wiodły klarauty w takt obertasy, basetle w mazurkę, to aż pałapy i podłogi drżały od ochoty tanecznej. Tak jak strażak dla wszystkich, tak też bawili się wszystkie stany ochoczko aż do dnia białego.

Straż chelmińska powstała roku 1875. Ostatnim komen- dantem niemieckim był budowniczy p. George, który się wielce w straży zasłużył, i któremu też wysłano pozdrowie- nia z licznymi podpisami.

— Haniującym cygarami, papierosami i innymi wyroba- mi tytoniowymi zwracamy uwagę na to, że stosownie do przepisów ustawy monopolowej fabryki cygar, papierosów, itp. wyroby swe dostarczać mogą tylko tym handlarzom, którzy posiadają koncesję na prowadzenie handlu wyrobami tytoniowymi. Wobec tego winni handlarze przy zamawia- niu towaru fabryce przedłożyć koncesję lub poświadczenia Urzędu Skarbowego (t. zw. tymczasowe koncesje) inaczej bowiem fabryki towaru wydawać nie mogą. Związek Zawodowy Przemysłowców Głęzi Tytoniowej dla b. dzielnicy pruskiej w Poznaniu.

Reflektor o sile miljarda świec.

Na szczycie góry Monte-Afrique około Dijon zbudowano dla komunikacji powietrznej Paryż-Algier, Włochy-Szwajcar- ja olbrzymi reflektor o 8 soczewkach, które tworzą dwie gru- py po cztery w każdej. Każda grupa umieszczona jest na je- dnym pletrze. Promienie wychodzące z każdego czterech so- czewek łączą się razem w jeden pęk o sile świetlnej około miljarda świec. Światło tego reflektora widzi się podczas pogody z odległości trzystu kilometrów.

Drukarnia Pomorska Tow. Akc. Grudziądz.
Za redakcją: Izidor Sredzki

Wypalanki Winne-Wódki
Winkeihausen
Starogard (Pomorze) zał. 1846

W niedzielę, dnia 6 bm. zasnął w Bogu, opatrzony Sakramentami św. gorliwy i wierny współpracownik nasz i członek Rady Nadzorczej (2560)

śp.

Franc. Kleszczynski

z Łasina

Niech odpoczywa w pokoju!

BANK LUDOWY
w Łasinie.

Urzędowe obwieszczenia

władz miejskich.
Za niniejszy dział odpowiada według prawa prasow. nadsekretarz miejski Damazy Raszkowski w Grudziądzu.

Niniejszem podaję do publicznej wiadomości, że Komenda Uzupelnień Koni Grudziądz, sprzedaje drogą publicznej licytacji zrebęta od klaczy wojskowych, w niżej podanych miejscowościach:

1. Dnia 12. 8. 1922 r. o godzinie 8-mej rano, w Chełmnie przed Starostwem.
2. Dnia 14. 8. 1922 r. o godzinie 9-tej rano w Chojnicach przed Starostwem (ewentualnie i konie).

Grudziądz, d. 7. 8. 1922 r.
Prezydent miasta: J. Wiodek.

Obwieszczenie.

W sobotę, dnia 12 sierpnia b. r. o godzinie 10 przed południem odbędzie się w Ratuszu II, pokój nr. 10 ul. Mickiewicza 10

Licytacja

zafantowanych przez Magistrat — Urząd egzekucyjny — rzeczy.

Sprzedane zostaną następujące przedmioty:

- 1 szafa kuchenna, 1 szafa do rzeczy, 2 krzesła, 6 postaw do malowania, 6 okiennych zastaw, 1 postument na kwiaty, następnie zostaną sprzedane rzeczy znalezione w roku 1918 — 21 15 sakiewek do pieniędzy, 10 torebek ręcznych, 5 portfelów, 6 par rekawiczek i rozmaite inne rzeczy.

Powyzsze rzeczy oddaje się najwięcej dającemu za natychmiastową zapłatą, przyznanie nastąpi po 3-krotnym wywołaniu.

Kupujących uprasza się o przybycie na wyznaczony termin.

Grudziądz, d. 5. 8. 1922 r.

Magistrat — Urząd egzekucyjny

Rewizja brzebiegu

założenia towarzystwa akcyjnego

Młyn Grudziądzkie „Cerealia“

Towarzystwo Akcyjne w Grudziądzu. Mianowani przez Izbę Przemysłowo-Handlową w Grudziądzu rewizorzy zbadali przebieg założenia Tow. Akcyj. „Młyny Grudziądzkie „Cerealia“ Towarzystwo Akcyjne w Grudziądzu“.

Sprawozdanie rewizorów wyłożone jest w biurze Izby, ulica Lipowa 31, gdzie interesenci mogą je przeglądać w godzinach urzędowych od 8 — 3 po południu do dnia 17 sierpnia 1922 r.

Grudziądz, d. 8. 8. 1922 r.

Izba Przemysłowo-Handlowa w Grudziądzu.

Otto Walker

Jubiler ze Szwajcarii.
Grudziądz, Józefa Wybickiego 17/19

Pracownia dzieł artystycznych, oraz wszelkich wyrobów nowoczesnych. Warsztat reparacyjny i rytowniczy. [2006a]
Zakład otwarty od godz. 10—1 i 3—6

Lekarz weterynarz

Dr. Alfred Pollak

Grudziądz, Ogrodowa 11.

Telefon 319. [2543]

TIVOLI

w czwartek dnia 10. b. m.

Wielka Zabawa taneczna

Początek o godz. 7. wiecz.

Bacność!

Szan. Publiczność miasta Grudziądz i okolicy mam zaszczyt niniejszem uprzejmie zawiadomić, że w dniu dzisiejszym otwieram

»Hotel pod Zagłobą«

przy ulicy Radzyńskiej nr. 16 (dawniej Rostek's Hotel). Polecając się łaskawym względem, proszę o poparcie mego przedsiębiorstwa.

Z poważaniem

A. Jankowski.

2967

Leśniczówka Park miejski

w czwartek i w niedzielę

KONCERT

kapeli Meschkego. 2549

Osiński

powiat. lekarz weterynaryjny.

Grudziądz, ul. Sobieskiego 15 I

Najporczywszy [2334A]
ból głowy i migrenę
usuwać proszki z kugulkami
„MIGRENO NERWOSIN“
Sprzedają wszystkie apteki i drogerie.
HURT. Umbreit & Co, Poznań.

Konkurs.

Dyrekcja Seminarjum poszukuje od 1. IX. 22.

sekretarza

obeznanego ze sprawami kancelaryjnymi i z rachunkowością. Uposażenie według X. stopnia płacy urzędników państw., do wniosku należy dołączyć: życiorys, świadectwa i świadectwo moralności. [2562]

Ks. Pelka.

Mamy do oddania:

ŁATY

do krycia dachów oraz ogrodzenia w ilości kilkunastu tysięcy metrów od 1,15 do 1,85 długie i 4 X 10 szerokie [2557]

Pomorski Dom Imp. Eksportowy
K. Balcerowicz i S-ka, Grudziądz
ul. 3-go Maja 21. Tel. 24. Adr. tel. „Import“

Pierwsza (2972)

Warszawska Pralnia Bielizny

Mickiewicza 18 naprzeciw Gazowni wykonuje

szybko i dobrze; ceny przystępne. Na żądanie w jeden dzień gotowe. Do kostiumów i swetrów specjalności. Pierze się koronki jedwabne, przyjmuje plisowanie i mereżki. Kawalerom reperacja bielizny oraz obstalunki na nową.

30% Sól Potasową

dostarcza wagonowo po cenach przyst.

Józef Wojdałowicz

Płody Rolnicze

TCZEW (2566)

Tel. 178. adr. teleg.: WUROL

Z dniem 10 sierpnia br. otwieramy przy ulicy Toruńskiej (Plac 23-go Stycznia) (2560)

pierwszorzędną restaurację

pod firmą

„GASTRONOMJA“

Wyborne potrawy i napoje.

Polecając się łaskawym względem Szan. Publiczności, przyrzekamy skora i rzetelną obsługę, za którą jako fachowcy ręczyć możemy i upraszamy o poparcie naszego przedsiębiorstwa.

Z poważaniem

Spółka Zjednoczonych Pomocników Gastronomicznych.

Mamy w miesiącu sierpniu do dyspozycji

ca. 3000 tonn węgla

górnosląskiego, dąbrowieckiego sosnowieckiego, krakowskiego

po cenach konkurencyjnych franko stacja Toruń-Mokre wzgl. kopalnia. [2568]

Nadwiślański Bank Rolniczo-Przemysłowy Tow. Akc.

Telefony: 74, 78 i 85. w Toruniu. Adres telegr.: „Nadwiślański“

Sprzedano

Lustro, regał d. kuchni, deska do prasowania tania na sprzedaż. [2998] Nadgórna 68, II n. lewo.

1 komplet pierzyn, 1 obrus (3 1/2 mtr. długi), 12 serwelek, dzbanki i ganki emaljowane na sprzedaż. [2957] Staszycza 4, II pt. n. pr.

Na sprzedaż:

wanna cynkowa, szkła Wecka, lamp gazowa, wylegarnia, łóżko [2880] ulica Biskupia nr. 21a

Z powodu wyjazdu sprzedam: [2964]

pokój jadalny, garnitur salonowy, sypialnię n. jedną osobę i różne sprzęty dom. Forteczna 13 pt. od 4—7.

WYPRZEDAŻ składu konfitur

składają się z rzadko pięknych atrap, jak bonboniery, jajka, jajka w każdej wielkości, ze szkła, porcelany i papy, przeróżne artykuły na Boże Narodzenie! Wielkanoc hurtownie i detalicznie po cenach nader przystępnych [2952]

Jadwiga Lange Grudziądz, Strzelecka 1a

Kosz do bielizny, wannę do prania i inne przedmioty na sprzedaż. [2968] Rzeźalniana 22, II n. l.

Sprzedam **krakowski kostium** oraz **szalik do froterowania**. [2969] Forteczna 15, I pt. lewo.

Skład szewski

kompletnie urządzone, sprzedam zaraz z powodu wyjazdu na bardzo korzystnych warunkach. Oferty upr. się do Gł. Pom. pod nr. 2920.

Dobra egzyst. dla szewca

samod. w dobrej polozeniu jest od zaraz z całym warszt. i mieszka. 1 pokój i kuch. bardzo korz. do sprzed. Infor. udziela eksp. Gł. Pom. pod Nr. 2961.

Na sprzedaż:

10 stołów, 20 krzesel, zegar, lustro, portjery, 2 kanapy, 1 bufet do piwa z aparatem, pulki różnego rodzaju

Toruńska 33 I piętro, na lewo. [2965]

Kupna

Kupię rower proszę przyprowadzić. Reznar. Kwiatowa nr. 17. 2960

Mieszkania

Kto zamieni 2-4 pokoj. mieszkanie w centrum miasta na 2 pokojowe mieszkanie przy ul. Słowackiego? Of. do Gł. P.m.p. nr. 2959.

Zamienię mieszkanie

ładne, czyste 2 pokojowe z kuchnią i balkonem w pobliżu lasku miejskiego

na 3--5 pokojowe

Oferty uprasza się do Głosu Pom. pod nr. 100.

Umeblowany pokój z kuchnią

od zaraz do wynajęcia. [2960] ulica Biskupia 42.

2 pokoje

dobrze umeblowane do wynajęcia od 15 bm. ul. Moniuszki 7, III l. 2956

Oficer

poszukuje od 1 września

pokoju meblow.

niekierującego, w śródmieściu lub w pobliżu Chełmińskiej. Oferty do Głosu Pom. nr. 2971.

Różne

Dwóch studentów z Warszawy

udziela koreptycji. Zgłoszenia pod nr. 2966 do Administracji Głosu Pomorskiego.

Pa. górnosląskie węgle kowalskie

poieca [2565] **A. Dutkiewicz Nast.**

Hurtownia materiałów opałowych i budowlan. Małomłyńska 3/5. Tel. 117 Chełmińska 59. Tel. 417

Dwa pokoje

ładne z pianinem i całodziennym jedzeniem dla dwóch osób (małżeństwo) na 1 grudnia r. b. (lub 1 listopada) poszukiwane. Of. Głos Pomorski nr. 2963.

Za 4 miliony marek sprzedam moją

posiadłość

5 morgów dobrej ziemi masywne budynki z żywym i martwym inwentarzem przy Grudziądzu. [2970]

Nowa Wieś nr. 54.

Szczapy Wałki

Chryst Pieńki

Torf [2265A]

poleca wagonami z własnego przedsiębiorstwa **Wessler, Jezewo** p. Swiecie.